

σμα'ΙΟΥΑΙΟΣ ΦΕΡΕΤΗΣ. Ἐν Λειψία, παρὰ Heinrich Matthes, 1886. Σελ. XII καὶ 91. Ἰδοὺ τί ἐπάγεται περὶ τοῦ ἔργου τούτου αὐτὸς ὁ νέος διασκευαστὴς αὐτοῦ: „Τῶν ἔργων Γυρφοῦ τοῦ ἐκ Πικτάβων τῆς ἀκυτα- νικῆς Γαλλίας τὰ μάλιστα ἐξέλαμψε ποίημα ἑλληνικὸν „Ὀδυσσεύς“ ἄλλοτε „Πανελληνισμοῦς“ ἐπιγραφόμενον, ἐν ᾧ τὰς ἑλληνικὰς ῥίξας ἀπάσας, τρις- χιλίας δηλαδὴ πρωτογενεῖς λέξεις, ἐν μόνις ἐξακοσίαις ἐπτακαίδεκα στί- χους σχήματι χαριεστάτου μύθου συνέδραμεν· ἔργον θαυμαστῆς πάντως ἀρχινοίας“.

21. ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΔΙΔΑΞΕΙΣ περὶ τῆς τῷ σώματι οὐσιώ- δους ἐνώσεως τῆς ψυχῆς κατὰ τοὺς ἀπὸ τῆς Σχολῆς ὑπὸ Ἰ. ΔΕΚΙ- ΓΑΛΑΑ. Ἐν Ἐρμουπόλει 1880. Σελ. 8. καὶ 67. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

κανὰς ἐπισωρεύει καὶ ἡμῶν ὕβρεις ὁ μίσθιος εὐρωπαϊ- κὸς τύπος, καὶ ἡν στιγμὴν ἡμεῖς πλέον πάντων τῶν ἄλλων ἀνεκτικὸν ἐφάνημεν ἀπέναντι τῶν ἐν Ἀνατολῇ τα- ραχῶν, καὶ ἀντὶ εὐκρινεῶς ἐπιδοκιμασίας διὰ τὴν μακα- ρίαν ἡμῶν ἀπραξίαν ὑφιστάμεθα ἐπιπληξίαι ἀστείων τα- ραχοποιῶν. Τοιαύτη εἶνε ἡ τύχη τῶν παραγκωνιζομένων, ἀλλ' εἶνε ἄδι- κον τὸ προτρέχειν τῶν γεγονότων. Τώρα δὲ συνεχίσω καὶ τὸ ἔργον τῆς εἰρήνης διὰ τῶν συνήθων ἀνακοινώσεων.

Ἡ σχεδιαζομένη τηλεφωνικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Βερολίνου, Χάλλης καὶ Λειψίας φαίνεται ὅτι ἐντὸς ὀλίγου μέλλει νὰ πραγματοποιηθῇ. Ὑπὲρ τὰ 90 ἐκ τῶν μεγαλειτέρων καταστημάτων τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐδήλω- σαν, ὅτι θέλουσι νὰ συμμετάσχουσιν αὐτῆς. Καὶ ὅλα τὰ φαινόμενα τὸ ποσὸν τῆς πληρωμῆς διὰ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας δὲ ὀρισθῇ εἰς ἓν μάρκον.

Περὶ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου μεγάλων τινῶν ἐθνῶν ἐγένοντο πρό τινας χρόνους ὑπὸ τινας Ἀγγλοῦ διάφοροι στατιστικαὶ μελέται καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐκδόσεις, τὰς ὁποίας παραδέτομεν ἐνταῦθα ἐν τῇ πεποιοῦσῃ ὅτι μετ' ἐν- διαφέροντος δ' ἀναγνωσθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν. Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ στατιστικοῦ τούτου ἅπανα ἡ περιουσία τῶν ἠνωμένων βασιλείων τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας ἀνέρχεται εἰς 44,400 ἑκα- τομμύρ. δολларίων, τῆς Γαλλίας εἰς 36,700 ἑκατομ. τῶν ἠνωμένων Πο- λιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἰς 32,000 ἑκατομμ. δολларίων, τῆς Γερμανίας εἰς 22,000 ἑκατομ. τῆς Ρωσίας εἰς 15,000 ἑκατομ. δολлар. τῶν Κάτω Χω- εἰς 11,150 ἑκατομ. δολларίων. Ἡ ἔτησίᾳ πρόσοδος καὶ ἑκάστην κεφα- λὴν τοῦ πληθυσμοῦ ὑπολογίζεται διὰ μὲν τὴν Μ. Βρετανίαν καὶ Ἰρλανδίαν εἰς 165 δολларία, διὰ τὰς ἠνωμένας Πολιτείας ἐπίσης εἰς 165 δολλ., διὰ τὰς Κάτω Χώρας εἰς 135, διὰ τὴν Γαλίαν εἰς 125 δολλ. τὰς ἀγγλικὰς ἀποικίας εἰς 90 δολλ. τὴν Γερμανίαν εἰς 85 δολларία, τὴν Σουηδίαν εἰς 84 δολларία, ἀγνωστον δὲ πόση εἶνε διὰ τὴν Ρωσίαν. Ἡ ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπαύξεισις τῆς ἐθνικῆς περιουσίας ὑπολογίζεται διὰ μὲν τὴν Γερμανίαν εἰς 200 ἑκατομ. δολлар. διὰ τὴν Μεγ. Βρετανίαν καὶ Ἰρλανδίαν εἰς 325 ἑκα- τομ. καὶ διὰ τὰς ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς εἰς 825 ἑκατομ. δολларίων.

Ἐτερος λίαν σοφὸς ἀγγλὸς ἰσχυρίζεται, ὅτι αἱ ἠνωμένα Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς μόνον διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ 1850 μέχρι σήμερον γενομένης αὐ- ξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ τῶν πλούτου δύνανται ν' ἀγοράσωσιν ἅπασαν τὴν Γερ- μανικὴν Αὐτοκρατορίαν μετ' ὅλων αὐτῆς τῶν πόλεων, τῶν τραπεζῶν, τῶν πλοίων, τῶν ἐργοστασίων κτλ. Ἡ ἀνὰ πᾶσαν δεκαετηρίδα γινομένη προσ- δήκη εἰς τὴν ἐθνικὴν περιουσίαν τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν εἶνε μεγαλει- τέρα ὅλου τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου τῆς Ἰταλίας ἢ τῆς Ἰσπανίας, καὶ ἑκάστην δὲ δύναν τοῦ ἡλίου ὁ ἐθνικὸς πλοῦτος τῆς δημοκρατίας αὐξάνεται κατὰ 3,000,000 δολларία!

Ὁ στόμαχος τῶν Παρισίων εἶνε ὁ μέγιστος ὅλων τῶν ἄλλων μεγα- λοπόλεων τῆς Εὐρώπης. Κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς πληροφορίας τὸ παρελθὸν ἔτος κατηναλώθησαν πρὸς τροφὴν τῶν Παρισιανῶν 12,250,000 χιλιόγραμμα ἰχθύων, 250,000 χιλιόγρ. μαλακοστράκων, 40,018 βόες, 25,633 μύσχοι, 305,202 κριοὶ καὶ 60,486 γαῖροι. Προσέτι ἐπωλήθησαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο 460,205 χιλιόγρ. νοποῦ τυροῦ, 35,500 χιλιόγρ. ξηροῦ τυ- ροῦ, 62,600 δατριεῖς, 2,150,000 χιλιόγρ. ὀπωρῶν καὶ λαχάνων, 1,069,000 χιλιόγρ. βουτύρου καὶ . . . 38 ἑκατομμύρια αὐγά! ὅπερ δηλοῖ ὅτι οἱ Παριῖοι ἀνὰ πᾶν λεπτόν τῆς ὥρας, ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς καὶ ὅλον τὸ ἔτος κατέλυσαν ὑπὲρ τὰ 400 ὠά. Ἐκτὸς τούτων 974,250 ὄρνιθες ἠναγ- κάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ ἐγκόσμία, ὁμοίως ἐγένοντο θύματα τῆς παρισιανῆς ἀσθητικῆς 315,531 λαγιδεῖς, 106,500 νῆσσαι καὶ 34,391 χῆνες,

„συγκεφαλαιῶνται οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς τῶν ἀπὸ τῆς Σχολῆς — τῶν ἀριστοτελικῶν — θεωρίας λόγοι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδεῶν τοῦ γαλλοῦ Sauvé, ὅπως οἱ παρ' ἡμῶν τῇ σπουδῇ τῆς φιλοσοφίας καταγινόμενοι νέοι ἀκριβῆ λαβῶσι τοῦ συζητουμένου ἀντικειμένου γνῶσιν“.

22. Das Schöne aus dem „Kleinen Bürger“ des Prof. P. Ver- gotis, Cephalonia 1876, ins Deutsche übertragen von M. Geiger, Phi- lolog. Stuttgart 1885. S. 1—10. Μὴ εὐτυχῆσαντες νὰ γνωρίσωμεν τὸ καὶ ἡμᾶς πρωτότυπον βιβλίον τοῦτο, δυνάμεθα ἐν τούτοις ἐκ τῆς ὑπ' ὅψιν ἡμῶν μεταφράσεως μικροῦ τινος αὐτοῦ μέρους νὰ συγχαρῶμεν τῷ κ. Π. Βεργωτῇ, ὡς γράφαντι βιβλίον ἄξιον μεταφράσεως καὶ συστάσεως πρὸς τὰ μάλιστα φιλόσοφον καὶ παιδαγωγικὸν ἔθνος.

25,008 ἰνδικοὶ ἀλέκτορες (κοῦρκοι), 385,000 περιστέραι καὶ 658 ἵπποι. (Εἰς ἡμᾶς ὅμως φαίνεται ὅτι οἱ incognito φαγοθέντες ἵπποι δὲν συν- ηριωμήθησαν μετὰ τῶν ἀνωτέρω).

Ὅτι εἶνε τὸ Καπιτώλιον διὰ τὴν Ῥώμην καὶ ἡ Ἀκρόπολις διὰ τὰς Ἀθήνας, τὸ αὐτὸ σημαίνει διὰ τὴν Βενετίαν τὸ παλαιὸν τῆς νεώριον, διότι ἐν αὐτῷ εἶνε ἐγκεκλεισμένοι ὅλοι αἱ ἀναμνήσεις διὰ τὴν ἀρχαίαν δύναμιν καὶ δόξαν τῆς δημοκρατίας τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας διαρκῶς παραμελούμενον ἀπασχολεῖ τὴν σήμερον μόνον περὶ τὰς 2,000 ἐργατῶν, ἐν ᾧ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς ὁ ἀριθμὸς τούτων ἀνῆρχετο εἰς 16,000. Οἱ ἐργάται τοῦ νεωρίου ἀπῆλθον τότε πολλὰ προ- νόμια, εἶχον ἰδιαιτέρον ὀργανισμόν καὶ αὐτοὶ συνάδουν τὸν δόγην, ὅταν οὗτος ἡτοικμάζετο νὰ ἐπιβῇ τοῦ „Βουκενταύρου“ καὶ νὰ πλεύσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπως ῥίψῃ εἰς τὰ κύματα τὸν γνωστὸν γαμήλιον δακτύλιον.

Μόλις κατὰ τοὺς νεωτάτους χρόνους τὸ διασημύτατον τοῦτο νεώριον, πρὸς τὸ ὅποσον ἄλλο ὅμοιον οὐδὲν ἔχει ἡ Εὐρώπη καὶ ὅλη ἡ γῆ, ἔλαβε νέαν ζωὴν διὰ τῆς ναυπηγήσεως νέου θεωρητοῦ γιγαντιαίων διαστάσεων, φέροντος τὸ ὄνομα τοῦ „Μοροζίνη“ καὶ ἐνδυμίζοντος εἰς ἡμᾶς τὴν ἐνδο- ξοτάτην περίοδον τῆς ἱστορίας τῆς δημοκρατίας. Ὁ δόγης Μοροζίνης, ὢν συγγενὸς καὶ ναύαρχος τῆς Βενετίας, διὰ τῶν ἡρωϊκῶν κατὰ τῶν ἀλλο- πίστων ἀγώνων τοῦ ἀντιπροσωπεύει τὰς τελευταίας ἀκτῖνας τῆς δόξης, αἵτινες ἐκ τῶν νεωρίων τούτων ἐξεπέμφθησαν εἰς τὸν κόσμον.

Κατὰ τὸν δωδέκατον αἰῶνα ὁ δόγης Ὁρδελάφος Φαλιέρος ἔθηκε τὸν θεμέλιον τοῦ νεωρίου λίθον ἀκριβῶς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἔνθα ἄλλοτε ἔκειτο ὁ ναὸς τῶν Διοσκούρων, οἵτινες ὡς γνωστὸν ἐλατρεύοντο ὡς προστάται τῆς ναυτιλίας. — Εἰς ἀπόδειξιν δὲ ὅτι οὐδὲν συμβαίνει εἰς τὸν κόσμον πάντῃ καινὸν καὶ μὴ ἔχον προηγούμενα ὁμοίωτα, παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ τὸν δέκατον τρίτον ἡδη αἰῶνα ἐν τῷ αὐτῷ νεωρίῳ κατεσκευάσθησαν γι- γαντιαῖα πολεμικὰ πλοῖα, τὰ ὅποια ὡς φρούρια διέσχίζον τὰ ὑγρά κέλευθα τῆς θαλάσσης. Ἡ ἱστορία διέσωσεν ἡμῖν τέσσαρα ὀνόματα τῶν θαλασ- σίων τούτων τεράτων: τὸν κόσμον, τὸν ἀέτον, τὸν προσκυνητὴν, τὸν παράδεισον.

Μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη ἴστανται πρὸ αὐτοῦ ὡς φύλακες οἱ τέσ- σαραι ἐκεῖνοι λέοντες, οὓς ὁ ναύαρχος Μοροζίνης ἀνῆρπασεν ἐκ Πειραιῶς, μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη βλέπει τις ἐν αὐτῷ τὰ τρόπαια τῆς παρὰ τὴν Ναύπακτον περιφύμου ναυμαχίας (1571). Διάσημον ἐπίσης εἶνε καὶ τὸ εἰς τὸ νεώριον ἀνήκον ὀπλοστάσιον· ἐν αὐτῷ σὺν ἄλλοις πολλοῖς λαφύροις εὐρίσκονται τὰ λείψανα τοῦ ἀνὼ ῥηθέντος „Βουκενταύρου“ καὶ ἡ μεγαλο- πρεπὴς λέμβος, ἐφ' ᾗ ἐν ἔτει 1866 ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν τῶν δογῶν.

Παράδοξον ἀνθρώπινον πλάσμα κινεῖ εἰς τὸν ὕπατον βαθμὸν τὴν περιέργειαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐπισκεπτομένων τὸ νοσοκομεῖον τῆς Νεαπόλεως. Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ἐγεννήθη πρό τινας χρόνους παι- δίον, τὸ ὅποσον ἐκτὸς τῶν δύο ποδῶν, εὕρισκομένων ἄλλως εἰς τὴν φυσι- κὴν των θέσιν, ἔχει καὶ τρίτον, καλῶς ἐσχηματισμένον, ἄνω τοῦ στήθους του. Ἐκτὸς αὐτοῦ εὐρέθησαν καὶ τὰ ὅτα διπλὰ εἰς τὴν ἀριστερὰν τῆς κεφαλῆς πλευρὰν. Ὁ καθηγητὴς Νόρι, κατὰ τινος ἰταλικῆς ἐφημερίδας, ἔγραψε περὶ τοῦ ζῶντος τούτου τέρατος ἐπιστημονικὴν ἔκθεσιν. Ἡ δια- γωγὴ ὅμως τοῦ ἱερέως τοῦ νοσοκομεῖου ἐφάνη κατὰ τὴν περίστασιν ταύ- την λίαν κωμικὴ, διότι ἐπιμύνης ἐξήχησε δις νὰ βαπτίσῃ τὸ παιδίον, ὡς πιστεύον ὅτι εἶχε δύο ψυχὰς καὶ ὅτι ἐπομένως ἐξῆλθε τῆς κοιλίας τῆς μητρὸς τοῦ ὡς παραμορφωθὲν ζεῦγος διδυμῶν.

Ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἀναγόρευσιν τοῦ Κρομβέλλου ὡς δικτάτορος τῆς Ἀγγλίας ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας ὡς πρεσβευτὴν παρ' αὐτῷ

τὸν νεαρόν 'Ροζενκράντς, τοῦ ὁποῦ το χεῖλος μόλις ἤρχισε νὰ καλύπτῃ λεπτοὺς χνοὺς μύστακος.

Ὁ Κρομβέλλος, ὅστις δὲν ἦτο πάρα πολὺ φιλόφρων καὶ εὐπροσέγγυρος, ὠργίσθη διότι δὲν ἤξιωσαν ν' ἀποστείλωσι παρ' αὐτοῦ ὑποκείμενον

μᾶλλον ἡλικιωμένον καὶ ἐξεδήλωσε τὴν ὀργήν του πρὸς τὸν νεαρόν ἀπεσταλμένον ἐπιτεθεὶς διὰ χλευαστικῶν ἐκφράσεων κατὰ τοῦ ἀπόντος μύστακος του.

Ὁ 'Ροζενκράντς ὅμως ἀπήντησε μετ' ἀπαθείας: — Μυλόρδε, ὁ μύσταξ μου δὲν ἔχει τὴν ἡλικίαν του, καὶ τέση ὅμως εἶνε μεγαλειτέρα τῆς τοῦ ἐλευθέρου σας κράτους.

Ἐκτοτε ὁ Κρομβέλλος ἐφέρετο πρὸς τὸν Δανὸν διπλωμάτην μετ' ἐξαιρετικῆς ἀβροφροσύνης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Ὁ ὑπὸ τὰς θαλάσσας πόλεμος (μετὰ εἰκόνας εἰδῶν τορπιλλοβόλων ἐν σελ. 293) ὑπὸ Κίτσας. — Τελέσῃ, διήγημα ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν ιστορίας, κατὰ τὸ γεωμανικὸν ὑπὸ Ἑλένης Ν. (συνέχεια). — Ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις, Ι, II. — Ἀποχωρισμὸς τῆς Μηδείας, κατὰ τὸ πρωτότυπον τῆς εἰκόνας τοῦ Liezen-Meyer ἐν σελ. 296 καὶ 297. — Αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι, ἐπὶ Κομφουκίου (συνέχεια καὶ τέλος). — Οἱ νεκροὶ τοῦ Πατέρμου (μετὰ εἰκόνας τῆς Στοᾶς τῶν Νεκρῶν ἐν σελίδι 300) ὑπὸ Δρ. Ε. Ν. — Εἰς τὸ Λεύκωμα τῆς Κ' αἰ. Α.Α. Κ. (ἀναχωρῶν ἐξ Ἀθηνῶν) ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη. — Βιβλιοθήκη. — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἑσπερίας. Ἡ δογματικὴ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου πρὸς τὴν ἡσυχάζουσαν Ἑλλάδα. — Ἡ τηλεφωνικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Λειψίας, Χάλλης καὶ Βερολίνου. — Ὁ ἰθνηκὸς πλοῦτος τῶν μεγάλων κρατῶν. — Ἰνὸμη ἄγγλου σοφοῦ. — Ὁ στέμαχος τῶν Παρισίων. — Ὁ ἀμύστακος πρεσβευτὴς τῆς Δανίας παρὰ τῷ Κρομβέλλῳ. — Τὸ νῆριον τῆς Βενετίας. — Παιδίον τρίτον καὶ τρίτον ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Νεαπόλεως. — Δικαιολογίαι συρρικνῆς ἀφασίας. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

Ἐκδότης Π. Α. ΖΙΤΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.

Ἄφες μεθ' ὅλα ταῦτα, φιλότῳ μου, νὰ παρέλθωσιν αἱ πονηραὶ αὐταὶ ἡμέραι καὶ λάβε τὴν ὑπόσχεσίν μου, ὅτι δὴ Σε ἀποζημιώσω μίαν ἡμέραν συρρικνῶς, πολυλογοῦσα περὶ τῶν κατὰ καιροῦς νεωτερισμῶν. Ἄλλα σοβαρώτερα καθήκοντα καὶ σπουδαιότερα σκέψεις ἀπασχολοῦσι νῦν τοὺς

πάντας, οὐδὲ δύναμαι παραλείψουσα τὴν περὶ τούτων μνείαν νὰ ἐνδιατρίβω εἰς ὅλας ἐπουσιώδῃ πράγματα. Ἀρκέσθῃ εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν εἰκόνων, ἂν ἔχῃς νὰ δώσῃς ἀκρόασιν καὶ εἰς αὐτήν, ἔντεινον δὲ τὴν προσοχήν σου εἰς τὰ περὶ ἡμᾶς συμβαίνοντα. Δὲν δύναται ἄλλως νὰ σκέπτεται ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσιν καὶ αὐτὴ ἡ

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — κ. κ. Ἀδελ. Αἰδ., εἰς Κωνσταντινῶν.

Αἱ ὑπὲρ τῆς Κλειοῦς εὐγενεῖς ὕμνῳ συμπάσεται καὶ ἡ εἰλικρινὴς Σας ὑπὲρ τῶν συμπεριόντων αἰτῆς μέριμνα εἶνε ἀνώτεροι τῶν ἡμετέρων εὐχαριστιῶν. Μεθ' ὅλας τὰς προσπάθειάς τῶν ἀντιπρονοούντων ὁ βίος τῆς Κλειοῦς δὲν θὰ λήξῃ μετὰ τοῦ φθίνοντος ἔτους. — κ. Α. Φ. Α. Συνδρομητὴν τῆς Κλειοῦς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ὑπόμνησιν, ἀλλὰ πάντα ταῦτα προῆλθον ἐξ ἀνωμαλιῶν, ὥς ἀπίστευτοι καταχρήσεις ἐπροξένησαν τῇ Διευθύνσει. — κ. Ἰ. Σαρδ., εἰς Βουκουρέστιον. Δωδέκατος οὗτος μῆν, καὶ ἀναμένομεν ἐπιστολήν Σας.